

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2006/2004

av den 27 oktober 2004

om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete")

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter samråd med Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådet konstaterade i sin resolution av den 8 juli 1996 om samarbete mellan förvaltningar för att genomföra den lagstiftning som rör den inre marknaden ⁽³⁾ att det ständigt behövs ansträngningar för att förbättra samarbetet mellan förvaltningarna och uppmanade medlemsstaterna och kommissionen att prioritera granskningen av möjligheten att stärka det administrativa samarbetet vid tillsynen av lagstiftningens efterlevnad.

(2) De befintliga nationella tillsynssystemen för de lagar som skyddar konsumenternas intressen är inte anpassade till tillsynsproblemen på den inre marknaden och ett effektivt tillsynssamarbete är för närvarande inte möjligt i dessa fall. Dessa svårigheter hindrar de offentliga tillsynsmyndigheterna från att samarbeta för att upptäcka och utreda

överträdelser mot de lagar som skyddar konsumenternas intressen samt för att vidta åtgärder för att få slut på eller förbjuda överträdelserna inom gemenskapen. Eftersom det inte finns någon effektiv tillsyn i gränsöverskridande fall kan säljare och leverantörer undgå tillsyn genom att etablera sig i ett annat EU-land. Detta innebär en snedvridning av konkurrensen för laglydiga säljare och leverantörer som har näringsverksamhet antingen i sitt eget land eller i flera länder. Problemen med tillsyn i gränsöverskridande fall undergräver också konsumenternas förtroende för näringsidkare i andra EU-länder och följaktligen också deras förtroende för den inre marknaden.

(3) Det är därför ändamålsenligt att underlätta samarbetet mellan de offentliga myndigheter som handhar tillsynen över de lagar som skyddar konsumenternas intressen när de handlägger överträdelser inom gemenskapen och att bidra till såväl den inre marknads funktion som kvalitet och konsekvens vid kontroll av efterlevnaden av de lagar som skyddar konsumenternas intressen och att övervaka skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

(4) Gemenskapslagstiftningen innehåller nätverk för tillsynssamarbete för att skydda konsumenterna utöver deras rent ekonomiska intressen, inte minst när det gäller hälsa. Bästa praxis bör utbytas mellan nätverk som inrättats enligt denna förordning och övriga nätverk.

(5) Räckvidden för bestämmelserna om ömsesidigt bistånd i denna förordning bör begränsas till överträdelser inom gemenskapen av gemenskapens lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Överträdelser på nationell nivå och inom gemenskapen skall hanteras med samma effektivitet. Denna förordning påverkar inte kommissionens skyldigheter när det gäller medlemsstaternas överträdelser av gemenskapens lagstiftning och den ger inte heller kommissionen befogenhet att hindra överträdelser inom gemenskapen enligt förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 108, 30.4.2004, s. 86.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 april 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 oktober 2004.

⁽³⁾ EGT C 224, 1.8.1996, s. 3.

- (6) För att skydda konsumenterna från överträdelse inom gemenskapen måste det upprättas ett nätverk av offentliga tillsynsmyndigheter över hela gemenskapen. Dessa myndigheter måste få ett minimum av gemensamma utrednings- och tillsynsbefogenheter för att effektivt kunna tillämpa denna förordning och avskräcka säljare eller leverantörer från att göra sig skyldiga till överträdelse inom gemenskapen.
- (7) De behöriga myndigheternas möjligheter att samarbeta fritt och ömsesidigt när det gäller att utbyta uppgifter, upptäcka och utreda överträdelse inom gemenskapen och att vidta åtgärder för att få slut på eller förbjuda dessa är avgörande för att man skall kunna garantera en smidigt fungerande inre marknad och konsumentskyddet.
- (8) De behöriga myndigheterna bör också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder de tilldelats på nationell nivå, bland annat befogenheten att i förekommande fall väcka talan eller överlämna ett ärende till åklagare för att utan dröjsmål se till att överträdelse inom gemenskapen upphör eller förbjuds till följd av en begäran om ömsesidigt bistånd.
- (9) Den information som de behöriga myndigheterna utbyter bör skyddas av strängast möjliga garantier för insynsskydd och sekretess för att säkerställa att utredningarna inte äventyras och att säljares eller leverantörers rykte inte skadas på felaktiga grunder. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ bör gälla i samband med denna förordning.
- (10) De tillsynsproblem som finns går utöver Europeiska unionens gränser och gemenskapskonsumenternas intressen behöver skyddas från mindre seriösa näringsidkare som är etablerade i tredjeländer. Det finns därför behov av att föra förhandlingar med tredjeländer om internationella avtal om ömsesidigt bistånd vid kontroll av efterlevnaden av de lagar som är avsedda att skydda konsumenternas intressen. Förhandlingarna om dessa internationella avtal bör föras på gemenskapsnivå på de områden som omfattas av denna förordning för att säkerställa bästa möjliga skydd för gemenskapskonsumenterna och ett smidigt tillsynssamarbete med tredjeländer.
- (11) Det är ändamålsenligt att på gemenskapsnivå samordna medlemsstaternas tillsynsåtgärder när det gäller överträdelse inom gemenskapen i syfte att förbättra tillämpningen av denna förordning och bidra till att höja tillsynens kvalitet och konsekvens.
- (12) Det är ändamålsenligt att på gemenskapsnivå samordna medlemsstaternas administrativa samarbete när det gäller verksamhet med en europeisk dimension i syfte att förbättra tillämpningen av de lagar som skyddar konsumenternas intressen. Detta har redan visats i och med inrättandet av det europeiska utomrättsliga nätverket.
- (13) Om samordningen av medlemsstaternas verksamhet i enlighet med denna förordning kräver ekonomiskt stöd från gemenskapen skall beslutet om beviljande av detta stöd fattas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets beslut nr 20/2004/EG av den 8 december 2003 om fastställande av ett allmänt ramverk för finansiering av gemenskapens åtgärder till stöd för konsumentpolitiken under perioden 2004–2007⁽³⁾, särskilt åtgärderna 5 och 10 i bilagan till beslutet, och i framtida beslut.
- (14) Konsumentorganisationer spelar en mycket viktig roll för konsumentinformation, konsumentutbildning och skyddet av konsumenternas intressen, inbegripet vid tvistlösningar, och bör uppmanas att samarbeta med behöriga myndigheter för att förbättra tillämpningen av denna förordning.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.
- (16) För effektiv övervakning av tillämpningen av denna förordning och ett fungerande konsumentskydd krävs det regelbundna rapporter från medlemsstaterna.
- (17) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iaktas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽⁵⁾. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med beaktande av dessa rättigheter och principer.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(2) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) EUT L 5, 9.1.2004, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut nr 786/2004/EG (EUT L 138, 30.4.2004, s. 7).

(4) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(5) EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

(18) Eftersom målet för denna förordning, nämligen samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning på egen hand och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som utses som ansvariga för tillsyn över de lagar som skyddar konsumenternas intressen skall samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att se till att denna lagstiftning efterlevs, garantera att den inre marknaden fungerar smidigt och förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Bestämmelserna om ömsesidigt bistånd i kapitlen II och III skall gälla överträdelse inom gemenskapen.

2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om internationell privaträtt, särskilt bestämmelser om domstols behörighet och tillämplig lagstiftning.

3. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelserna om straffrättsligt och civilrättsligt samarbete, särskilt det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet.

4. Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter som hänför sig till ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga frågor, och som grundar sig på andra rättsligt bindande akter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

5. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen⁽¹⁾.

6. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om den inre marknaden, särskilt de bestämmelser som gäller fri rörlighet för varor och tjänster.

7. Denna förordning skall inte påverka gemenskapens lagstiftning om televisionssändningar.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *lagar som skyddar konsumenternas intressen*: de direktiv som införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar samt de förordningar som förtecknas i bilagan.
- b) *överträdelse inom gemenskapen*: varje handling eller underlåtenhet som strider mot de lagar som skyddar konsumenternas intressen enligt a och som skadar eller sannolikt kan skada de kollektiva intressena för konsumenterna som är bosatta i en annan medlemsstat eller andra medlemsstater än den där handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum, eller där den ansvariga säljaren eller leverantören är etablerad, eller där det finns bevis eller tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten.
- c) *behörig myndighet*: varje offentlig myndighet som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå med särskilda skyldigheter att se till att de lagar som skyddar konsumenternas intressen efterlevs.
- d) *central kontaktpunkt*: den offentliga myndighet som utsetts i varje medlemsstat för att ansvara för samordning av tillämpningen av denna förordning inom medlemsstaten i fråga.
- e) *behörig tjänsteman*: tjänsteman vid en behörig myndighet som utsetts som ansvarig för tillämpningen av denna förordning.
- f) *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.
- g) *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/65/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).

- h) *säljare eller leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som med avseende på de lagar som skyddar konsumenternas intressen handlar för ändamål som har samband med dennes näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.
- i) *marknadsövervakning*: varje ingripande från en behörig myndighet i syfte att utreda huruvida en överträdelse inom gemenskapen har ägt rum inom dess territorium.
- j) *klagomål från konsumenter*: ett väl underbyggt påstående om att en säljare eller leverantör har gjort sig skyldig till, eller sannolikt kommer att göra sig skyldig till, en överträdelse av de lagar som skyddar konsumenternas intressen.
- k) *konsumenternas kollektiva intressen*: ett antal konsumenters intressen som har skadats eller sannolikt kommer att skadas genom en överträdelse.

Artikel 4

Behöriga myndigheter

- Varje medlemsstat skall utse de behöriga myndigheterna och en central kontaktpunkt som har ansvaret för tillämpningen av denna förordning.
 - Varje medlemsstat får, om så är nödvändigt för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning, utse andra offentliga myndigheter. De får även utse organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser inom gemenskapen upphör eller förbjuds i enlighet med artikel 8.3.
 - Varje behörig myndighet skall, om inte annat följer av punkt 4, ha sådana utrednings- och tillsynsbefogenheter som den behöver för tillämpningen av denna förordning och skall utöva dessa befogenheter i enlighet med nationell lagstiftning.
 - De behöriga myndigheterna får utöva de befogenheter som anges i punkt 3 i enlighet med nationell lagstiftning antingen
 - direkt enligt sina egna befogenheter, eller under tillsyn av de rättsliga myndigheterna, eller
 - genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet, inbegripet, när så är lämpligt, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.
 - Om de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter genom ansökan till domstolar enligt punkt 4 b, skall de domstolarna vara behöriga att fatta de nödvändiga besluten.
- Rätt att få tillgång till alla relevanta handlingar, oberoende av form, om överträdelsen inom gemenskapen.
 - Rätt att begära att vem som helst skall lämna relevant information om överträdelsen inom gemenskapen.
 - Rätt att utföra nödvändiga inspektioner på plats.
 - Rätt att skriftligt begära att den berörda säljaren eller leverantören upphör med överträdelsen inom gemenskapen.
 - Rätt att erhålla ett åtagande från den säljare eller leverantör som gjort sig skyldig till en överträdelse inom gemenskapen om att upphöra med denna överträdelse och, i förekommande fall, rätt att offentliggöra detta åtagande.
 - Rätt att begära upphörande av eller förbud mot varje överträdelse inom gemenskapen och, i förekommande fall, att offentliggöra dessa beslut.
 - Rätt att begära att den förlorande parten skall betala ersättning till statskassan eller till en mottagare som utsetts enligt nationell lagstiftning om beslutet inte efterlevs.
- Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna tilldelas de resurser som krävs för tillämpningen av denna förordning. De behöriga tjänstemännen skall följa yrkesmässiga normer och vara bundna av tillämpliga interna förfaranden eller uppförandekoder som särskilt säkerställer skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av bestämmelserna om sekretess och tystnadsplikt enligt artikel 13.
 - Varje behörig myndighet skall se till att allmänheten får information om de rättigheter och skyldigheter den tilldelats genom denna förordning och skall utse de behöriga tjänstemännen.

Artikel 5

Förteckningar

- Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de behöriga myndigheter, andra offentliga myndigheter och organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser inom gemenskapen upphör eller förbjuds samt om den centrala kontaktpunkten.

2. Kommissionen skall offentliggöra och uppdatera förteckningen över centrala kontaktpunkter och behöriga myndigheter i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KAPITEL II

ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 6

Utbyte av information på begäran

1. En anmodad myndighet skall på begäran från en ansökande myndighet i enlighet med artikel 4 utan dröjsmål lämna all relevant information som är nödvändig för att fastställa huruvida en överträdelse inom gemenskapen har ägt rum eller för att fastställa om det föreligger skäligen misstanke om att den kommer att äga rum.

2. Den anmodade myndigheten skall, vid behov med bistånd av andra offentliga myndigheter, inleda lämpliga utredningar eller vidta andra nödvändiga eller lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 4 för att samla in erforderlig information.

3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge en behörig tjänsteman från den ansökande myndigheten tillstånd att följa med tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.

4. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 7

Utbyte av information utan begäran

1. Om en överträdelse inom gemenskapen kommer till en behörig myndighets kännedom eller den skäligen misstänker att en sådan överträdelse kan äga rum, skall den utan dröjsmål anmäla detta till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och till kommissionen och lämna all erforderlig information till dem.

2. Om den behöriga myndigheten vidtar ytterligare tillsynsåtgärder eller tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd i samband med överträdelsen inom gemenskapen skall den anmäla detta till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och till kommissionen.

3. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 8

Begäran om tillsynsåtgärder

1. En anmodad myndighet skall på begäran av en ansökande myndighet vidta alla tillsynsåtgärder som är nödvändiga för att utan dröjsmål se till att överträdelsen inom gemenskapen upphör eller förbjuds.

2. För att fullfölja sina skyldigheter enligt punkt 1 skall den anmodade myndigheten utöva de befogenheter som anges i artikel 4.6 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell lagstiftning. Den anmodade myndigheten skall, vid behov med bistånd av andra offentliga myndigheter, besluta vilka tillsynsåtgärder som skall vidtas för att på ett proportionellt och effektivt sätt se till att överträdelsen inom gemenskapen upphör eller förbjuds.

3. Den anmodade myndigheten får även fullgöra sina skyldigheter enligt punkterna 1 och 2 genom att ge ett organ, som enligt artikel 4.2 andra meningen utsetts att ha ett berättigat intresse av att överträdelser inom gemenskapen upphör eller förbjuds, i uppdrag att på den anmodade myndighetens vägnar vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder som det har till sitt förfogande enligt den nationella lagstiftningen för att se till att överträdelsen inom gemenskapen upphör eller förbjuds. Om organet underlåter att utan dröjsmål se till att överträdelsen inom gemenskapen upphör eller förbjuds, kvarstår den anmodade myndighetens skyldigheter enligt punkterna 1 och 2.

4. Den anmodade myndigheten får vidta de åtgärder som anges i punkt 3 endast om den först samråder med den ansökande myndigheten om användningen av dessa åtgärder och både den ansökande och den anmodade myndigheten är eniga om följande:

— Det är troligt att åtgärderna i punkt 3 kommer att vara minst lika effektiva som åtgärder från den anmodade myndighetens sida när det gäller att se till att överträdelsen inom gemenskapen upphör eller förbjuds.

— Det uppdrag som ges till det organ som utsetts enligt nationell lagstiftning leder inte till att skyddad information enligt artikel 13 lämnas ut till organet.

5. Om den ansökande myndigheten inte anser att villkoren i punkt 4 är uppfyllda skall den skriftligen informera den anmodade myndigheten om detta och ange skälen till sin uppfattning. Om den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten inte är överens får den anmodade myndigheten hänskjuta ärendet till kommissionen som skall avge ett yttrande i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

6. Den anmodade myndigheten får samråda med den ansökande myndigheten när den vidtar de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 1 och 2. Den anmodade myndigheten skall utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits samt deras verkan med avseende på överträdelsen inom gemenskapen, inklusive huruvida den har upphört.

7. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 9

Samordning av marknadsövervakning och tillsyn

1. De behöriga myndigheterna skall samordna sin verksamhet när det gäller marknadsövervakning och tillsyn. De skall utbyta all information som är nödvändig för att åstadkomma detta.

2. Om de behöriga myndigheterna får vetskap om att en överträdelse inom gemenskapen skadar konsumenternas intressen i fler än två medlemsstater skall de berörda behöriga myndigheterna genom den centrala kontaktpunkten samordna sina tillsynsåtgärder och varje begäran om ömsesidigt bistånd. De skall särskilt sträva efter att samtidigt utföra utredningar och vidta tillsynsåtgärder.

3. De behöriga myndigheterna skall på förhand underrätta kommissionen om denna samordning och kan uppmana tjänstemän och andra åtföljande personer med fullmakt från kommissionen att delta.

4. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 10

Databas

1. Kommissionen skall upprätthålla en elektronisk databas i vilken den information som den tar emot i enlighet med artiklarna 7, 8 och 9 skall lagras och behandlas. Endast de behöriga myndigheterna skall ha tillgång till informationen i databasen. När det gäller skyldigheten att anmäla vilken information som skall lagras i databasen och behandlingen av personuppgifter i samband med detta skall de behöriga myndigheterna betraktas som registeransvariga enligt artikel 2 d i direktiv 95/46/EG. När det gäller dess skyldigheter enligt den här artikeln och behandlingen av personuppgifter i samband härmed skall kommissionen betraktas som registeransvarig enligt artikel 2 d i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Om en behörig myndighet fastställer att en överträdelse inom gemenskapen som den har anmält enligt artikel 7 senare har visat sig vara ogrundad, skall den dra tillbaka anmälan, och kommissionen skall utan dröjsmål radera informationen i databasen. Om en anmodad myndighet underrättar kommissionen i enlighet med artikel 8.6 om att en överträdelse inom gemenskapen har upphört skall de uppgifter som lagrats om överträdelsen i gemenskapen utplånas fem år efter anmälan.

3. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

KAPITEL III

VILLKOR FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 11

Allmänna skyldigheter

1. De behöriga myndigheterna skall fullfölja sina skyldigheter enligt denna förordning som om de handlade på konsumenternas vägnar i sitt eget land och för egen räkning eller på begäran av en annan behörig myndighet i sitt eget land.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att tillämpningen av denna förordning av de behöriga myndigheter, andra offentliga myndigheter och organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser inom gemenskapen upphör eller förbjuds vilka medlemsstaterna har utsett, samt av behöriga domstolar, samordnas effektivt genom den centrala kontaktpunkten.

3. Medlemsstaterna skall främja samarbete mellan de behöriga myndigheterna och andra organ som enligt nationell lagstiftning har ett berättigat intresse av att överträdelser inom gemenskapen upphör eller förbjuds för att se till att potentiella överträdelser inom gemenskapen anmäls till de behöriga myndigheterna utan dröjsmål.

Artikel 12

Förfaranden för begäran om ömsesidigt bistånd och utbyte av information

1. Den ansökande myndigheten skall se till att varje begäran om ömsesidigt bistånd innehåller tillräcklig information för att den anmodade myndigheten skall kunna tillmötesgå begäran, inbegripet nödvändiga bevis som endast kan erhållas på den ansökande myndighetens territorium.

2. Begäran skall översändas av den ansökande myndigheten till den centrala kontaktpunkten vid den anmodade myndigheten via den centrala kontaktpunkten vid den ansökande myndigheten. Den centrala kontaktpunkten vid den anmodade myndigheten skall utan dröjsmål vidarebefordra begäran till lämplig behörig myndighet.

3. Varje begäran om bistånd och all förmedling av information skall ske skriftligen på en standardblankett och skickas elektroniskt via den databas som inrättas enligt artikel 10.

4. De behöriga myndigheterna i fråga skall fastställa vilka språk som skall användas vid begäran och förmedling av information innan begäran framställs. Om de inte kan komma överens skall begäran lämnas på det eller de officiella språken i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaret lämnas på det eller de officiella språken i den anmodade myndighetens medlemsstat.

5. Den information som förmedlas till följd av en begäran skall samtidigt sändas direkt till den ansökande myndigheten och till de ansökande och anmodade myndigheternas centrala kontaktpunkter.

6. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 13

Användning av information, skydd av personuppgifter samt tystnadsplikt och sekretess

1. Den information som förmedlas får endast användas för att säkerställa att de lagar som skyddar konsumenternas intressen efterlevs.

2. De behöriga myndigheterna får som bevis åberopa all information, alla handlingar, resultat, påståenden, bestyrkta kopior eller underrättelser som förmedlats på samma grunder som liknande handlingar som erhållits i deras eget land.

3. Om det skulle undergräva

— skyddet av den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med gemenslagslagstiftningen om skydd av personuppgifter,

— en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,

— rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning,

eller

— syftet med inspektioner eller utredningar

skall information som förmedlats till personer som arbetar vid behöriga myndigheter, domstolar, andra offentliga myndigheter och kommissionen, även information som anmälts till kommissionen och som lagrats i den databas som avses i artikel 10, oberoende av form, vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt såvida det inte är nödvändigt att den lämnas ut för att se till att en överträdelse inom gemenskapen upphör eller förbjuds och den myndighet som förmedlar informationen ger tillstånd till detta.

4. Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna anta de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att begränsa rättigheterna och skyldigheterna enligt artiklarna 10–12 i direktiv 95/46/EG i den mån det är nödvändigt för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 d och 13.1 f i det direktivet. Kommissionen får begränsa rättigheterna och skyldigheterna enligt artikel 4.1, artikel 11, artikel 12.1, artiklarna 13–17 och artikel 37.1 i förordning (EG) nr 45/2001 om en sådan begränsning är en nödvändig åtgärd för att skydda de intressen som avses i artikel 20.1 a och 20.1 e i den förordningen.

5. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 14

Utbyte av information med tredjeland

1. Om en behörig myndighet får information från en myndighet i ett tredjeland skall den förmedla informationen till de berörda behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, under förutsättning att de bilaterala biståndsavtal som slutits med tredjelandet medger detta och i enlighet med gemenslagslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

2. Information som förmedlats enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen har givit sitt tillstånd till detta och i enlighet med gemenslagslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

Artikel 15

Villkor

1. Medlemsstaterna skall avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning. Den ansökande myndighetens medlemsstat skall vara ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för alla eventuella kostnader och förluster som uppstått på grund av åtgärder som en domstol ansett vara grundlösa, såvitt det gäller sakinnehållet i överträdelsen inom gemenskapen.

2. En anmodad myndighet får, efter samråd med den ansökande myndigheten, avslå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 8 om

a) ett rättsligt förfarande redan har inletts eller ett slutligt avgörande redan har meddelats med avseende på samma överträdelse inom gemenskapen och mot samma säljare eller leverantör vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat,

b) den efter en lämplig undersökning som genomförts av den anmodade myndigheten anser att ingen överträdelse inom gemenskapen har ägt rum,

eller

c) den anser att den ansökande myndigheten inte har lämnat tillräcklig information enligt artikel 12.1, utom när den anmodade myndigheten redan avslagit en begäran enligt punkt 3 c i fråga om samma överträdelse inom gemenskapen.

3. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 6 om

a) denna myndighet, efter att ha samrått med den ansökande myndigheten, anser att den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom gemenskapen har ägt rum eller huruvida det föreligger skäligen misstanke om att den kommer att äga rum,

b) den ansökande myndigheten inte håller med om att informationen omfattas av bestämmelserna om sekretess och tystnadsplikt enligt artikel 13.3,

eller

c) en brottsutredning eller ett rättsligt förfarande redan har inletts eller ett slutligt avgörande redan har meddelats med avseende på samma överträdelse inom gemenskapen och mot samma säljare eller leverantör vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.

4. En anmodad myndighet får besluta att inte uppfylla skyldigheterna enligt artikel 7 om en brottsutredning eller ett rättsligt förfarande redan har inletts eller ett slutligt avgörande redan har meddelats med avseende på samma överträdelse inom gemenskapen och mot samma säljare eller leverantörer vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.

5. Den anmodade myndigheten skall underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om varför den avslår en begäran om bistånd. Den ansökande myndigheten får hänskjuta ärendet till kommissionen som skall avge ett yttrande i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

6. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

KAPITEL IV

GEMENSKAPENS VERKSAMHET

Artikel 16

Samordning av tillsynsverksamheten

1. Medlemsstaterna skall i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målen i denna förordning informera varandra och kommissionen om verksamhet av gemenskapsintresse på områden såsom

a) utbildning av tjänstemän som ansvarar för tillsyn på konsumentskyddsområdet, inklusive språkutbildning och anordnande av kurser,

b) insamling och klassificering av klagomål från konsumenter,

c) utveckling av branschvisa nätverk mellan behöriga tjänstemän,

d) utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation,

e) utarbetande av normer, metoder och riktlinjer för tjänstemän som ansvarar för tillsyn på konsumentskyddsområdet,

f) tjänstemannautbyte.

Medlemsstaterna får, i samarbete med kommissionen, genomföra gemensam verksamhet på de områden som anges i a–f. Medlemsstaterna skall, i samarbete med kommissionen, utarbeta en gemensam ram för klassificering av klagomål från konsumenter.

2. De behöriga myndigheterna får utbyta behöriga tjänstemän i syfte att förbättra samarbetet. De behöriga myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga tjänstemän som deltar i utbytet aktivt skall kunna medverka i den behöriga myndighetens verksamhet. Därför skall tjänstemännen i fråga ha tillåtelse att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.

3. Under utbytet skall den behöriga tjänstemannens skadeståndsansvar och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. De behöriga tjänstemän som deltar i utbytet skall följa yrkesmässiga normer och vara bundna av de interna uppförandekoder som är tillämpliga inom den mottagande behöriga myndigheten och som särskilt säkerställer skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av bestämmelserna om sekretess och tystnadsplikt i artikel 13.

4. De gemenskapsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel, inklusive arrangemang för att genomföra gemensam verksamhet, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 17

Administrativt samarbete

1. Medlemsstaterna skall i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målen i denna förordning informera varandra och kommissionen om verksamhet av gemenskapsintresse på området såsom

- a) information och råd till konsumenter,
- b) stöd till konsumentrepresentanters verksamhet,
- c) stöd till verksamhet som bedrivs av organ som ansvarar för lösning av konsumenttvister utanför domstol,
- d) stöd för konsumenters möjligheter till rättslig prövning,
- e) insamling av statistik, forskningsresultat eller annan information om konsumenters beteende, attityder och marknadspåverkan.

Medlemsstaterna får, i samarbete med kommissionen, genomföra gemensam verksamhet på de områden som anges i a–e. Medlemsstaterna skall, i samarbete med kommissionen, utarbeta en gemensam ram för den verksamhet som avses i led e.

2. De gemenskapsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna artikel, inklusive arrangemang för att genomföra gemensam verksamhet, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 18

Internationella avtal

Gemenskapen skall samarbeta med tredjeländer och med behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning för att förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen. Bestämmelserna om samarbete, bland annat när det gäller upprättandet av bestämmelser om ömsesidigt bistånd, kan fastställas i avtal mellan gemenskapen och berörda tredjeländer.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 20

Kommitténs uppgifter

1. Kommittén får utreda alla frågor som gäller tillämpningen av denna förordning och som ordföranden tagit upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.
2. Kommittén skall bland annat utreda och utvärdera hur bestämmelserna om samarbete i denna förordning fungerar.

Artikel 21

Rapporter

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till eventuella bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar, eller till avtal som ingåtts om frågor som omfattas av denna förordning, förutom till avtal som rör enskilda fall.

2. Vartannat år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall medlemsstaterna överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning. Kommissionen skall offentliggöra dessa rapporter.

3. Rapporterna skall innehålla följande:

- a) Ny information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter, resurser eller uppgifter.
- b) Information om tendenser, medel och metoder för överträdelser inom gemenskapen, särskilt sådana som avslöjat brister eller luckor i denna förordning eller i de lagar som skyddar konsumenternas intressen.

- c) Information om tillsynsmetoder som visat sig vara effektiva.
- d) Sammanfattande statistik om de behöriga myndigheternas verksamhet, till exempel åtgärder som vidtagits på grundval av denna förordning, klagomål som mottagits, tillsynsåtgärder samt avgöranden.
- e) Sammanfattningar av de viktigaste nationella avgörandena vad gäller tolkning av de lagar som skyddar konsumenternas intressen.
- f) Övrig information som är relevant för tillämpningen av denna förordning.

4. Kommissionen skall förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av denna förordning på grundval av medlemsstaternas rapporter.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall gälla från och med den 29 december 2005.

Bestämmelserna om ömsesidigt bistånd i kapitlen II och III skall tillämpas från och med den 29 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 oktober 2004.

På Europaparlamentets vägnar
J. P. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar
A. NICOLAÏ
Ordförande

BILAGA

Direktiv och förordningar som omfattas av artikel 3 a (1)

1. Rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vilseledande reklam (EGT L 250, 19.9.1984, s. 17). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG (EGT L 290, 23.10.1997, s. 18).
2. Rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler (EGT L 372, 31.12.1985, s. 31).
3. Rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, 12.2.1987, s. 48). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG (EGT L 101, 1.4.1998, s. 17).
4. Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television: Artiklarna 10–21 (EGT L 298, 17.10.1989, s. 23). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).
5. Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, 23.6.1990, s. 59).
6. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29). Direktivet ändrat genom kommissionens beslut 2002/995/EG (EGT L 353, 30.12.2002, s. 1).
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG av den 26 oktober 1994 om skydd för köparna vad avser vissa aspekter i avtal om nyttjanderätten till fast egendom på tidsdelningsbasis (EGT L 280, 29.10.1994, s. 83).
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EGT L 144, 4.6.1997, s. 19). Direktivet ändrat genom direktiv 2002/65/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG av den 6 oktober 1997 om ändring av direktiv 84/450/EEG om vilseledande reklam så att detta omfattar jämförande reklam.
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).
12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations-samhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).
13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel: Artiklarna 86–100 (EUT L 311, 28.11.2001, s. 67). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/27/EG (EUT L 136, 30.4.2004, s. 34).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter.
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

(1) Direktiven under punkterna 1, 6, 8 och 13 innehåller särskilda bestämmelser.